

لږ تر لږه زه خو خوندي يم!

ليکوال: اليسون بايرنس

انځورگر: اليسون بايرنس

اوري، غرنی اوزه، په شاهي کوټ کې اوسېده.

شاهي کوټ يو ښکلی هیواد و. دا د بحر له غاړې نیولی تر ځنګلونو، او له درو نیولو تر غره پورې
غځېدلی هیواد و.

خاروو له شاهي کوټ سره مينه درلوده.

په دې هېواد کې د سوی او هوسی لپاره وابنه وو، د مارغانو او میلوگانو لپاره د گېډې د مرولو لپاره حشرې وې، او د تمساحگانو او وحشي پیشوگانو لپاره کبان وو. د هر چا لپاره رڼې، او سرې اوبه وې.

اوږی له ټولو پورته د یوه غره په سر کې اوسېده.

د غره په ډبرینو لارو بڼکته او پورته تگ راټگ اوږد او ستونزمن و. هغه له نورو ژوو سره ډېر وخت نه تېرولو، او ځانله اموخته شوې وه. البته هغې دا یوازېتوب خوښولو – د هغې چې څه او کله چې به خوښ وو، همغه یې کولای شول.

کله کله به اوږی فکر کاوه چې دا نور یو څه کم عقلان دي. اوږی به ځان سره فکر کولو. ”دوی ولې تل باید هر څه یوځای ترسره کړي؟ آیا دوی پخپله په یوازې ځان ویالې ته نه شي تللی؟ زه خو تللی شم،“.

ټولو څاروو د چارو سر ته رسولو لپاره خپلې د خوښې طریقې درلودې. خو اوږی فکر کاوه چې د هغې طریقې تر نورو غوره دي.

کرار کرار د شاهي کوټ اقلیم په
بدلېدو شو، خو څاروو ورته
چندانې پاملرنه نه کوله.

یوه ورځ، نهنگانو، چې د کال زیاتره
برخه یې د شاهي کوټ په اوبو کې
تېروله، اعلان وکړ چې هغوی یو
بل ځای ته د اوسېدو لپاره ځي.

شمشتیو پوښتنه وکړه، ”ولې؟ دا
خو ډېر ښایسته ځای دی؟“

نهنگانو په ځواب کې وویل، ”دا اوبه
مونږ د پاره یو څه تودې شوې دي.
مونږ اړ یو چې لېرې شمال ته چېرته چې
اوبه سرې دي، ولاړ شو.“

نهنگانو په سرو اوبو کې اوسېدل
خوښېدل او د شاهي کوټ اوبه اوس
ډېرې تودې شوې وې.

اوږی ولیدل چې شمشتی ولارې او فکر
پې وکړ، که شگه د اوبو لاندې شي، نو
ما ته څه تاوان کوي؟ شمشتی باید د
استوگنځي د انتخابولو پر مهال چې
چېرته باید استوگن شي، زما په شان له
ځیرکتیا کار اخیستی وی.

اوږی د گېډې د مړولو لپاره د وښو په
لټه کې شوه او ټوله کیسه یې هېره
کړه.

بيا وحشي پيشوگان ولاړل. هغوی نور
نه شو کولای په ویا له کې بڼه کبان
ونیسي. په ویا له کې اوبه ډېرې کمې
شوې وې.

هوسی فکر وکړ، اخ، د وحشي
پيشگانو لپاره خومره دردوونکې خبره
ده. خو لږ تر لږه زه خو خوندي يم.

اوړی په ویا له باندي، چپرته چې هغې
اوبه خښلې، نظر واچاوه. "وحشي
پيشوگانې ډېرې کلکې دي، خو دوی
هیڅ کله زما په خپر کلکې کېدای نشي."

خو، بيا شاهي کوټ ته ناشنا حیواناتو ته مخه کول پیل کړل.

هر چا له غواگانو سره د دوستانه اړیکو درلودلو هڅه کوله. خو نوي راتلونکي حیوانات یې په کیسه کې نه وو – هغوی به په شوق سره څرېدې او په مزه مزه شخوند به یې ورباندې وهلو. او غواگانې ډېرې زیاتې وې!

لږ تر لږه زه خو خوندي يم!

اورى او ملگري يې چې په شاهي کوټ کې اوسېږي، زمونږ په څېر، د اقليم بدلون سره مخ دي. انسانان په زياته اندازه شين کوريز گازونه (GHG) سوځوي - له سکرو او تېلو څخه کاربن ډای اوکسايډ منځته راځي. کله چې مونږ ونې پرې کوو، کاربن ډای اوکسايډ هم خپرېږي، بيا ميتان گاز چې په فارم کې ساتل کېدونکې غواگانې خارجوي، او ورپسې له موټرونو او نورو نقلیه واسطو څخه نائټرس اوکسايډ گاز خپرېږي.

شين کوريز گازونه په اتموسفير کې شاملېږي او د نړيوالې تودوخې د منځته راتگ لامل کېږي او اقليم بدلوي. دا چې د شين کوريزو گازونو په واسطه په اتموسفير کې ډېره تودوخه بنده پاتې کېږي، په قطبونو کې يخ اوبه کېږي او د بحرونو سطحې لوړېږي.

دا ټول په دې مانا دی چې موسم د نه وړاندوينې وړگرځي - په دوبي کې هوا سره وي او په ژمي کې هوا توده وي، بارانونه د پخوا په څېر په خپل وخت نه اوري. او همدا د اقليم بدلون دی.

او په پای کې، وږې او تږې اوږې په
سخته غرنی لار راکښته شوه. هغې د
غونډیو نه یو څه واښه وخورل، خو
دا هغه واښه نه ول چې د هغې
خوښېدل.

هغې په دره کې یوه ویاله ولیدله، خو
د اوبو خوند هغسې خوندور او مزه
دار نه و چې دا ورسره بلده وه.

اوس اوږې پوهه شوه چې ولې نور
حيوانات له دې ځایه تللي وو – مهمه
ده چې هغه خواړه وخورل شي چې
ستا مزاج سره برابر وي او څنگ ته
اوبه ولرې.

هغه حیوانات چې دې پېژندل هغه وخت له شاهي کوط
څخه ووتل کله چې هغوی په اسانی سره د خپلې خوبنې
خوړو په میندلو کې پاتې راغلل یا کله چې د ویالې په یو ختین
لښتي باندې د بدلېدو له امله هغوی ډېر زیات تېري شول یا
کله چې د هغوی د ونو کورونه د نورو خلکو لپاره د کورونو د
جوړولو لپاره پرې شول.

اوږی او ملگرو یې دا فکر کاوه چې لږ تر لږه زه خو خوندي یم
کله چې بدلونونو پر نورو باندې اغېزه کوله. کله چې بحرونه
تاوده شول، نهنگان د لا مناسبو کورونو د میندلو لپاره کډه
شول. شمشتی، هوسی او اوږی لږ هم اندېښمن نه شول.

خو، وروسته هغوی دا منلو ته اړ شول چې اوس زما نوبت
دی.

اوږی دا منلو ته اړ شوه چې څنگه ملگري درلودل یوه اړتیا
ده. هغې وپتيله چې د نورو ملگرو میندلو پسې به وزی.

د اقليم د بدلون له امله:

کله چې ځنګلونه پرې کرل شي، دا په اتموسفير کې د کاربن ډای اوکسايډ د کچې د لوړېدو لامل کېږي. حيوانات هم خپل کورونه، يعنې ځنګلونه، له لاسه ورکوي، او دوی اړ دي چې د خواړو په لټه کې لېرې پرتو سيمو ته مخه وکړي.

بزرگان د نامنظمو اوربستونو له کبله نه شي کولای خپل فصلونه په سمه توګه وکړي. زياتره وخت، دوی تخمونه کړي، خو باران نه اوري، او فصلونه يې زرغون نه شي. د نه باران يا کم باران او د فصلونو د نه زرغونېدو له امله د ام يا چاکليټ پرته د نړۍ تصور وکړئ!

د نه وړاندوينې وړ موسم پر انسانانو هم اغېزه کوي. د بېلګې په ډول، په توپانونو، سيلابونو، يا وچکاليو کې خلک خپل کورونه له لاسه ورکوي.

په اتموسفير کې ککړتيا زمونږ روغتيا باندې ناوړه اغېزه کوي او مونږ هر وخت ناروغه کېږو.

لارښودونکې پوښتنې

1. د اقليم بدلون تعريف کړئ؟ د دې مسئوليت د چا/څه په غاړه دی؟
2. په شاهي کوټ کې د حيواناتو په انواعو باندې د اقليم بدلون څه ډول اغېزه کړې ده؟
3. آیا د اقليم بدلون ستاسو په ژوند يا ستاسو په هيواد، چېرته چې تاسو اوسېږئ، باندې اغېزه کړې ده؟
4. د نړيوالې تودوخې د وضعيت د بدتر کېدو د مخنيوي لپاره مونږ څه کولای شو؟
5. د اقليم بدلون به په راتلونکي باندې څه ډول اغېزه وکړي؟